

4. ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΕΝΟ

1

ΑΠΛΟ	ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟ	ΠΡΟΛΗΠΤΑΚΟ
(συνηθισμένο επιθετό) Εξαρτάται από ρήματα: ① δυνδευτικά (εἰμι, γίγνομαι κλπ) ② κλητικά (καλῶ) ③ δοξαστικά (νομίζω, ἠχοῦμαι) ④ προχειριστικά (εκλέγω, αἰρούμαι)	Εξαρτάται από ρήματα: ① κινήσεως ② δράσεως <u>Δηλώνει</u>: α) τόπο β) χρόνο (πχ σκοταῖος) γ) τρόπο (πολύς, ἰσχυρός) δ) βεῖρα ἢ τάξη ε) σκοπὸ (ἐναντία)	Εξαρτάται από ρήματα: ① μεταβολῆς καταστάσεως υποκειμένου (ῥέω, αὐξομαι, πνέω, τρέφομαι, αἰρομαι)
↓ Δίνει στη λέξη που προσδιορίζει (δηλ. το Υ ἢ το Α) μια σταθερή ιδιότητα ἢ ποιοτητα πχ: Ὁ Ἀριστείδης ἔστι δίκαιος Ἡ Κίρκη ἔστι νῆσος	↓ ἔχει επιρρηματική σημασία και, ενώ συμφωνή γραμματικῶς και γένος, ἀριθμὸ και πτώση με το Υ ἢ το Α που προσδιορίζει, <u>συνδυαστικά</u> προσδιορίζει το ρήμα πχ: "Πάσαι αἱ πόλεις ἔκωσαν αὐτὸν ὁλοο" "Οὗτοι τριταῖοι ἀφίκοντο"	↓ Αποδίδει στο Υ ἢ το Α με το οποίο συνδέεται μια ιδιότητα προληπτικά. Δηλαδή ἡ ιδιότητα αὐτή είναι ἀποτέλεσμα της πράξης που δηλώνει το ρήμα πχ: "Σε Αθήναι ἔκλει-δεῦσαν καλόν"

↓

Κάποιες φορές το + κατηγορούμενο είναι σε πτώση γενική. ἔχουμε τὸς ἐξῆς περιπτώσεις:

1. Γενική κατηγορητορική κτητική: Το πεδὶον ἔστι τοῦ πατρός
2. Γ.κ. διαιρετική: Ἰησοῦρατος ἔστι τῶν ἐτεχωρίων
3. Γ.κ. τῆς ιδιότητος: Ἀριστείδης ἦν τριτάκοντα ἔτων
4. Γ.κ. τῆς ἀξίας: Ὁ κῆνος ἔστι τάλαντου.
5. Γ.κ. τῆς ὕλης: Ἡ οἰκία ἔστι λίθων
6. Γ.κ. τῆς καταγωγῆς: (με ρήματα: εἰμι, γίγνομαι, ἔφυγ, πέφυκα)
Δαρείου και Περσέως γίγονται παῖδες δύο.